

“No ens hem de deixar arrossegar pels discursos de l’odi”

Nascut a Xauen el 1992, viu a Roses des dels tres anys i s’ha convertit en un entusiasta referent del treball inclusiu i la comunicació. El seu lema és: constància, constància, constància

La seva trajectòria impressiona: president de la Xarxa de Convivència de Roses i de l’Associació per a la Cooperació al Desenvolupament Azahara, premi Jove Emprenedor Social per la Universitat Europea de Madrid (2013), premi Fundació Princesa de Girona 2014, premi Actuació Cívica de la Fundació Carulla el 2016, membre de la Càtedra de Responsabilitat Social Universitària de la UdG, treballa en projectes d’innovació i transformació social en la Cooperativa Suara i la seva presència en els mitjans de comunicació és notable... Com va començar tot? Llegint, a la biblioteca de Roses, que va obrir les portes del món al nen i adolescent que he sigut, bastant tímid però amb moltes inquietuds. M’hi passava hores en acabar les classes, allà era casa meva i allà vaig desenvolupar l’hàbit de fer preguntes. Quan estudiava ESO vaig quedar finalista en un concurs de literatura en català i L’Empordà em va demanar un article setmanal. Jo pensava: “De veritat el publicaran?”, “de veritat que algú s’ho mirarà?” Escrivia sobre temes socials, les preocupacions dels joves, la necessitat d’espais de trobada, la importància de l’educació, i la gent m’aturava pel carrer per parlar-ne! Així vaig anar agafant seguretat i confiança en mi mateix. Ha qualificat l’activisme social i la comunicació com les seves passions més profundes, i en el seu cas estan totalment relacionades. Intento que les meves paraules i accions tinguin sentit, que siguin coherents i compromeses amb els valors que defenso, si no fos així no tindria res per aportar ni per comunicar, perquè el que més ens representa és el propi exemple. Amb els anys he entès que per treballar per la concòrdia i la pau social fa falta molt de diàleg i capacitat per escoltar i aprendre dels altres. El 2018 he fet xerrades per a unes 20.000 persones, en escoles, instituts, universitats... Hi ha molts joves amb coses interessants a dir, amb ganes de participar en projectes. Això el deu animar. Moltíssim, perquè poden actuar com a referents positius per a altres joves, i junts unir esforços per millorar el món. Davant d’una injustícia sempre ens hem de preguntar què podem fer, quina solució hi ha. El que més em frustra és veure joves amb moltes potencialitats que ells mateixos no valoren, com es perd el seu talent i la seva contribució al bé de tothom, raó de més per dirigir-m’hi i intentar infondre’ls confiança; no me’n cansaria mai! Tenia 17 anys quan va fundar la Xarxa de Convivència de Roses. Quin era l’objectiu principal? Ajudar joves en risc d’exclusió i resoldre problemes de convivència. Recordo la primera intervenció que vam fer com a entitat: els caps de setmana uns nois saltaven les tanques dels patis de les escoles per jugar a futbol i la policia els anava a treure. Vam parlar amb l’Ajuntament, que ens va confiar la responsabilitat dels patis i els joves van poder gaudir de l’espai que necessitaven. Tem que l’avenç de l’extrema dreta posi en perill la tasca realitzada per les associacions? És un autèntic perill. Pretenen confondre la ciutadania escampant mentides a través dels mitjans i de les xarxes, dibuixen un món dividit en blocs oposats, ells i nosaltres, i on l’hostilitat substitueix el diàleg, l’anàlisi i la reflexió, s’alimenten de la tensió i dels problemes que van creant i al final ofereixen solucions simplistes i negacionistes que van contra els drets de les dones i de totes les persones que consideren diferents. Als pobles i a les ciutats és on es baten els ous de la convivència. Què diria als partits que es presentin a les eleccions? Que facin una campanya responsable i no es deixin arrossegar pels discursos de l’odi, que tinguin en compte que fa anys que estem tirant endavant un model per a la convivència i la inclusió, que hem de treballar junts per avançar i millorar-lo i que no ens podem permetre retrocedir. I a les entitats? Que no caiguem en la provocació i actuem de forma crispada sinó amb fermesa, calma i esperit constructiu, que no hem de rebaixar ni les expectatives ni el nivell de la nostra lluita, que hem d’expressar els nostres missatges amb molta claredat, transmetre que la diversitat és un bé, fer visibles els referents positius entre els joves, no cansar-nos mai de sensibilitzar ni d’apoderar la ciutadania perquè cregui

més en la seva força transformadora. Per arribar a la gent ens cal constància, constància i constància, i saber-nos explicar, perquè el llenguatge construeix realitats. La base de la convivència és... El respecte a la dignitat de totes les persones i el reconeixement de les seves aportacions, la condició de ciutadania, que implica drets i deures, la inclusió social, el benestar, l'esperança en el futur.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 14-01-2019, Pàgina 44

-El Punt Avui. Nacional 14-01-2019, Pàgina 32

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/1534440-no-ens-hem-de-deixar-arrossegar-pels-discursos-de-l-odi.html>